

Сова довгохвоста

Strix uralensis
Pallas, 1771

Клас
Птахи – Aves

Ряд
Совоподібні – Strigiformes

Родина Совові – Strigidae

Охоронний статус: BernC: II; CITES: II;
BD: I; ЧКУ: Недостатньо відомий; ЧКК:
LC

Поширення. Євразія (лісова зона помірного поясу).

Україна: Західні області [1].

Середовище існування та особливості біології. Осілий, частково кочовий вид. Селиться в старих високостовбурних хвойних, листяних і мішаних лісах. Гніздиться в дуплах, старих гніздах хижих птахів, рідко – на землі. Кладка з 3-4 білі яйця, з'являється в кінці березня – квітні.

Самка її насиджує 27-29 діб. Пташенята стають самостійними через 34-36 днів. Живиться ця сова дрібними ссавцями, птахами, рідше – комахами.

Сучасний стан. Нечисленний, місцями рідкісний гніздовий вид. Виявлений на всій території Карпат [2, 3, 4, 5], але поширення на цій території неоднорідне. Найкраще досліджений у Beskidaх, на Буковині, у Карпатському НПП. Популяція в Східних Beskidaх оцінена в близько 20 пар. Гніздиться по всій території Beskidaх; найбіль-

ша щільність виявлена в Сколівських Beskidaх – близько 0,1-0,2 пари/км². У Карпатському НПП – звичайний гніздовий вид лісової частини парку. В останні роки відбувається інтенсивна експансія цієї сови на передгір'я [6].

Фактори загрози. Антропогенна трансформація середовища існування (вирубання старих лісостанів); збіднення трофічної бази; здобування людиною, зіткнення з автотранспортом.

Рекомендовані заходи охорони. Охорона місць гніздування, збереження дуплистих дерев, розвішування штучних гніздівель. Боротьба з браконьерством. Пропаганда охорони виду.

Джерела інформації:

1. Потіш, 2009;
2. Матеріали., 1995а;
3. Матеріали., 1995б;
4. Матеріали., 1996б;
5. Пограничний, Башта, Козловський, 2003;
6. Bashta, 2007.

Текст: Л. Потіш, А.-Т. Башта
Фото: М. Еней

